

Ένας, αλλά λέων

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

[ΕναςΑλλάλεων_mesa](#)

Μια φορά τα ζώα κάναν συμβούλιο και συζητούσαν για το ποιο έχει τα πιο πολλά παιδιά.

- Εγώ κάνω δώδεκα και βάλε, είπε η κουνέλα με καμάρι. Και τι παιδιά! Ζωηρά, παιχνιδιάρικα, γρήγορα...

- Ε, καλά, και μεις κάνουμε παιδιά, μην το παίρνεις πάνω σου, είπε η χήνα και μάζεψε κάτω από τα φτερά της τα χηνάκια της τα κάτασπρα.

Μερικά ζώα ένιωσαν ντροπιασμένα, γιατί γεννούν δύο παιδάκια μοναχά και θέλησαν να κρυφτούν πίσω από τα άλλα ζώα και να μη μιλήσουν καθόλου.

- Εσύ, κυρά λιονταρίνα, που είσαι βασίλισσα, δεν ντρέπεσαι να ομολογήσεις που κάνεις μόνο ένα παιδί;

Όλα τα ζώα πάγωσαν με τα ειρωνικά λόγια της αλεπούς και κοιτάχτηκαν μεταξύ τους, καθώς στα μάτια τους είχε ζωγραφιστεί ο φόβος.

«Μα στη λιονταρίνα βρήκε να τα πει κι αυτή η αλεπού», σκέφτηκαν όλα και περίμεναν την αντίδραση της λιονταρίνας.

- Η αλήθεια είναι πως κάνω ένα παιδί. Μα είναι λιοντάρι, λιοντάρι με τα όλα του!

Η λιονταρίνα μας καμάρωσε και χάιδεψε με τα πόδια της τα μπροστινά το διάδοχο της αγέλης, ενώ τα ζώα ψιθύρισαν κουνώντας τα κεφάλια τους:

- **Η αλήθεια είναι πως η ποιότητα έχει μεγαλύτερη αξία από την ποσότητα!**
Τι λες κυρα-Αλεπού;

Μα η αλεπού με τ' αλεπουδάκια της είχαν κιόλας κρυφτεί στις κοντινές, πυκνές φυλλωσιές...

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις τον μύθο

%mythos58_leon%